

Sygnatura akt IX Cupr 49/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 13-09-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 13-09-2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.

przeciwko R. J.

- o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt IX Cupr 49 /13

UZASADNIENIE

Powód – (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. – wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego J. R. (1) kwoty 290 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podał, że wierzyciel pierwotny – (...) SA we W., działający wcześniej pod firmą (...) SA, prowadzący działalność telekomunikacyjną, w ramach której świadczy usługi telekomunikacyjne, w tym także abonamentu telefonicznego, zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usługi (...), w ramach której zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwany – do zapłaty za tę usługę zgodnie z umową, regulaminem oraz cennikiem, stanowiącym załącznik do tej umowy. Podpisując umowę pozwany oświadczył, że wraz z egzemplarzem umowy otrzymał, stanowiące integralną jej część, regulaminy, cennik i wzór oświadczenia o odstąpieniu. Pozwanemu przyznana została ulga, związana z zawarciem umowy na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Po upływie ustawowego terminu 10 dni, pozwany złożył oświadczenie o rezygnacji z umowy. Naliczono jednorazową opłatę wyrównawczą w wysokości 290 zł z terminem płatności 28.02.2012 r. W dniu 1.08.2012 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu na rzecz powoda przysługującej mu od pozwanego wierzytelności. Polubowne próby odzyskania należności od pozwanego pozostały bezskuteczne.

(k. 2-4)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając stronie powodowej w zakresie umowy stron działania bezprawne. Ponadto pozwany zaprzeczył, jakoby posiadała zobowiązanie finansowe zarówno wobec powodowej spółki, jak i też wierzyciela pierwotnego (...) S.A.

Pozwany zarzucił, że umowa, której miał być stroną nie została wykonana albowiem odstąpił od niej przed datą aktywacji usługi.

(k. 33-35)

Pozwany na rozprawie z dnia 22 maja 2013 r. podtrzymał żądanie zawarte w odpowiedzi na pozew i wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(k. 43)

Powód pismem z dnia 9 lipca 2013 r. podtrzymała żądanie pozwu w całości, zaprzeczył jednocześnie wszelkim twierdzeniom strony pozwanej poza wyraźnie przyznanymi.

(k. 47-48).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

(...) SA skontaktował się telefonicznie z pozwanym J. R. (1) i zaproponował mu zawarcie umowy, w ramach której miał otrzymać dodatkowe minuty na darmowe rozmowy, na co pozwany, który był abonentem (...) SA, w przekonaniu, że rozmawia z przedstawicielem dotychczasowego usługodawcy, wyraził zgodę.

Umowa między stronami została zawarta za pośrednictwem kuriera, który zjawił się w mieszkaniu pozwanego. Pracownik firmy kurierskiej przekazał pozwanemu do podpisania egzemplarz umowy o świadczenie usługi abonament telefoniczny ((...)) z (...) SA we W., na okres 28 miesięcy, z cennikiem „korzystnym 39”. Jednocześnie pozwany podpisał oświadczenie, że otrzymał regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, cennik, wzór odstąpienia od umowy, że został poinformowany o prawie odstąpienia od umowy oraz że warunkiem skorzystania z umówionej usługi jest rozwiązanie umowy świadczenia usług telekomunikacyjnych z (...) SA. Pozwany jednak żadnych dokumentów nie otrzymał. Kurier nie zostawił mu także żadnego z egzemplarzy umowy, ani żadnych innych dokumentów.

Pracownik nie pozostawił konsumentowi egzemplarza umowy twierdząc, że wszystkie dokumenty otrzyma pocztą po wcześniejszej akceptacji przez firmę telekomunikacyjną.

Dowód:

- **umowa o świadczenie usługi abonament telefoniczny ((...)) z dnia 21 listopada 2011 r. wraz z cennikiem i regulaminem, k. 14-16**
- **przesłuchanie pozwanego – płyta CD.**
- **przesłuchanie świadka J. R. (2) – płyta CD**

Po bliżej nie określonym czasie od zawarcia umowy pozwany otrzymał notę obciążeniową i wówczas skontaktował się z Powiatowym Rzecznikiem Konsumentów w K.. Jednocześnie do wskazanego momentu powód nie otrzymał żadnych innych dokumentów lub faktur od powódki. Wtedy dopiero dowiedział się, że faktycznie zawarł umowę z innym operatorem niż (...) S.A.

Dowód:

- **przesłuchanie pozwanego – płyta CD.**
- **przesłuchanie świadka J. R. (2) – płyta CD**

W dniu 14.02.2012 r. (...) SA wystawiła na pozwanego notę obciążeniową na kwotę 290 zł tytułem kwoty wyrównawczej, wyliczonej jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną określoną w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Powoływała się w niej na oświadczenie pozwanego w przedmiocie odstąpienia od umowy, jako złożone po przekroczeniu terminu 10 dni od zawarcia umowy.

Brak jest potwierdzenia nadania w/w Noty na adres pozwanego, pozwany przyznał, że notę otrzymał.

Dowód :

- ***nota obciążeniowa, k. 16,***
- ***przesłuchanie pozwanego – płyta CD***

Pozwany zgłosił Powiatowemu Rzecznikowi Konsumentów w K. naruszenie interesów konsumentów. W piśmie skierowanym do (...) SA z dnia 28.09.2012 r. Powiatowy Rzecznik Konsumentów w K. poinformowała (...) S.A., że na skutek zawiadomienia przez tut. Rzecznika Konsumentów UOKiK wszczął postępowanie o naruszenie poprzez przez alternatywnych operatorów telekomunikacyjnych zbiorowych interesów konsumentów przez stosowanie nieuczciwej praktyk rynkowych. Pismo to pozostało bez odpowiedzi. Fakt wszczęcia postępowania przez UOKiK został potwierdzony przez ten organ pismem skierowanym do Powiatowego Rzecznika Konsumentów. Jednocześnie UOKiK na skutek pisma tut. Sądu z dnia 26.06.2013 r. poinformował, że sprawa przeciwko (...) S.A. jest w toku, z uwagi na fakt, że zebrany materiał dowodowy okazał się niewystarczający do zakończenia postępowania.

Dowód :

- ***pismo z dnia 28.09.2012 r. Powiatowego Rzecznika Konsumentów w K. (k.37), (k.51).***
- ***pismo z dnia 23.05.2012 r. UOKiK (k. 36),***
- ***pism z dnia 12.07.23 r. UOKiK (k.51).***

W dniu 1 sierpnia 2012 roku pomiędzy (...) SA we W., jako cedentem, a (...) Sp. z o.o. we W., jako cesjonariuszem, została zawarta umowa przelewu wierzytelności nr (...). Na podstawie tej umowy cedent przelał na cesjonariusza przysługujące mu wierzytelności, wymienione w załączniku nr 1 do przedmiotowej umowy –ust. I pkt a i ust. II pkt 1.

Dowód:

- ***umowa przelewu wierzytelności z dnia 1 sierpnia 2012 r., k. 10-12.***

(...) SA sformułowała adresowane - pozwanego pismo określone jako zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności, zawierające informacje o przelewie wierzytelności wobec pozwanego w kwocie 290 zł na powoda.

Dowód :

- ***zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności i wezwanie, k. 17.***

Następnie sporządzono wezwanie do zapłaty 290 zł w terminie 5 dni.

Dowód :

- ***wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania, k. 18.***

* * *

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

Powód nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość.

Powód (...) Sp. z o.o. we W. twierdził, że nabył wierzytelność wobec pozwanego od (...) SA (poprzednia nazwa (...) SA we W.)

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała swej legitymacji czynnej.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powód nie dowiódł istnienia następstwa prawnego pomiędzy (...) SA, z którą pozwany zawarł umowę z dnia 10 listopada 2011 r., a (...) SA., od której kupił wierzytelności, czy też zmiany nazwy tego podmiotu. Już choćby z tego powodu powództwo podlegało oddaleniu.

Gdyby nawet przyjąć (co jednak nie może mieć miejsca), że powód w/w następstwo wykazał, to należy zauważyć, że zgodnie z art. 509 k.c., regulującym sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości, dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszony wierzytelności.

Tymczasem w przedłożonej przez powoda kopii umowy cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego. Treść umów wskazuje, że była ona obudowana załącznikami, w tym załącznikiem nr 1, zawierającym wykaz przelewanych wierzytelności, których to załączników powód jednak nie przedłożył, choćby w formie wydruku. Powyższe wskazuje, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi całej umowy cesji, na którą się powołała, co z kolei powodowałoby uznanie przedłożonego dokumentu za niespełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawiałoby pod znakiem zapytania twierdzenia powoda i zasadność jego żądania, bowiem umowa bez załączników jest niekompletna, a to dyskwalifikuje przedłożone umowy jako stanowiące podstawę do nabycia wierzytelności wobec pozwanego.

Przedłożona przez powoda umowa cesji nie wskazuje zatem na istnienie wierzytelności wobec pozwanego.

Wobec powyższego na marginesie już tylko można dodać, że przedstawiona przez powoda umowa o abonament, zawarta przez pozwanego z (...) SA we W., jest także niekompletna. Z jej treści wynika bowiem, że integralna jej część stanowi regulamin wykonywania usługi przez (...) SA oraz cennik. Powód przedłożył natomiast w/w umowę wraz z cennikiem oraz regulaminem wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) SA, tj. regulaminem innym niż ten, z którym zapoznanie się pozwany w umowie potwierdził. Ponadto przedstawione przez powoda cennik oraz regulamin nie zawierają pisemnej akceptacji klienta (rubryki, przeznaczone na podpis strony umowy o abonament pozostały niewypełnione). Powyższe powoduje, że przedłożony przez powoda dokument musiałby zostać uznany za niespełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości.

Niezależnie od powyższego wypada wskazać, że, jak zostało wykazane zeznaniami powoda, że dostawca usług telekomunikacyjnych (...) SA nie świadczyła na rzecz pozwanego żadnych usług, w związku z czym roszczenie o zapłatę kary umownej było bezpodstawne (por. art. 65 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne).

Nadmienić także trzeba, że powód nie wykazał kiedy to pozwany odstąpił od umowy – nie przedłożył dokumentu, z którego by wynikało to odstąpienie. Sąd miał wątpliwości które to odstąpienie od umowy było podstawą naliczenia kary umownej oraz że to odstąpienie miało miejsce rzeczywiście po 10 dniach od zawarcia umowy. Jeżeli przy zawarciu umowy nie pozostawiono powodowi żadnych dokumentów, to de facto nie został on pouczony zgodnie o prawie odstąpienia od umowy. Nie jest więc wcale pewne, że odstąpienie od umowy nastąpiło w warunkach o jakich twierdzi powód.

Reasumując należy stwierdzić, że w istocie powód nie przedstawił żadnych dokumentów źródłowych wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem. Za takie nie można bowiem uznać także dokumentów prywatnych w postaci noty obciążeniowej (...) SA i wezwania do zapłaty. Sąd pozbawiony został zatem możliwości jakiegokolwiek weryfikacji źródła i zakresu zobowiązania powoda.

Nie wiadomo de facto jak kwota 290 zł została wyliczona. Wysokość ta budzi wątpliwości Sądu albowiem ta kara umowną jest naliczana w takiej samej wysokości we wszystkich pozwach składanych do tut. Sądu masowo, niezależnie od daty odstąpienia od umowy. Jeżeli ta opłata jest faktycznie wyliczona proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia umowy jak to zostało stwierdzone w pozwie, to niemożliwym wręcz jest, aby w setkach spraw ten okres był taki sam i prowadził do wyliczenia takiej samej opłaty. A wszystkie sprawy wytaczane przez (...) sp. z o.o. obejmują takie samo żądanie zapłaty z każdym razem 290 zł.

Powód jest przedsiębiorcą (spółką z ograniczoną odpowiedzialnością) korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Przypomnieć wypada, że powód nie może się powoływać przed Sądem na dokumenty, jeżeli nie zostały przedstawione jako dowody w sprawie. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. oznacza w wypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akta sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Zatem powód, zastępowany przez zawodowego pełnomocnika, powinien wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów z dokumentów powinien je przedłożyć Sądowi wraz z pozwem. Skoro więc, jak twierdzi, nabył wierzycelność, co do której pierwotnym wierzycielem była (...) SA, miał blisko rok na przygotowanie pozwu. W przypadku zaś braku dokumentów uzasadniających roszczenie mógł i powinien był jeszcze przed wszczęciem procesu zwrócić się do swojego kontrahenta z umowy cesji o przekazanie mu dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Zaniechanie powoda w tym zakresie może tylko zadziałać na jego niekorzyść. Biorąc pod uwagę powyższe uznać należało, że powód podczas niniejszego postępowania wykazał się całkowicie bierną postawą.

Sąd uznał zatem, że powód nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia. Jako przedsiębiorca, zastępowany przez zawodowego pełnomocnika, nie udźwignął ciężaru prowadzenia procesu i prezentacji materiału dowodowego. Prowadzi to do wniosku, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione, co z kolei powoduje jego oddalenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.